

A Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség tagja, Dr. Sorger-Babucs Erzsébet művészi sikereiről

Szervezetünk Münchenben élő tagja Dr. Sorger-Babucs Erzsébet festőművészi pályafutásának kimagasló eredményeit érte el 2010 nyarán.

Erzsébet részt vehetett grafikáival a „Müncheni Művész- Szövetség“ („A Szalon“) idei „Évi nagy kiállításán“ München legnevezetesebb művészi központjában, a „Haus der Kunst“-ban. Ezt a szervezetet II. Lajos király alapította 1868-ban, és 142 éve a művészek fellegvára.

A magyar festészet nagyjai rendszeresen részt vettek a müncheni kiállításokon.

„... Munkácsi Mihály (1879), Benzúr Gyula (1888), Bihari Sándor (1888), Mészöly Géza (1883), ... Ferenczi Károly (1913), Szinnyi Merse Pál (1901), Csók István (1897), Thorma János (1905)....“

(A „Művészi Szövetség“ örökös, tiszteletbeli elnöke Prof. Artur Eitler, aki magyar származású és 95 évesen a müncheni festők „Grand Seniorja“.)

A konkurencia határtalan és a zsűri igen magas követelményeket állít.
Erzsébet számára ez, mint mondja, az „Oscar“-t jelentette.

Erzsébet 1999 óta évente kb. 3 kiállítást rendez Münchenben.

Számára egy másik személyes öröm volt, hogy augusztusban- és szeptemberben első magyar kiállítását rendezhette meg Balatonakarattyan. 50 éve nyaralnak ebben a kis balatoni faluban, s az „Akarattya szerelmese“ című kiállítása igen nagy sikert aratott.

A következő sorok idézetek a Veszprémi Napló 2010. augusztus 27-én megjelent

„A Balaton festőnöje“ című cikkéből Kerékfy Pál tollából:

„...A 36 éve Münchenben élő művész számára Balatonakarattya ötven éve a második otthont jelenti. Akvarelljeiből látszik, hogy érzi és szereti a Balaton hangulatát. Megáll a sétányon az egyik kedvenc helyemen, hogy megfesse a domboldalt és a part fáit, a tavat és az öböl túlsópartján a dombokat. Ugye tényleg bele lehet szeretni ebbe a látványba? Sokszor fényképeztem már ezt a kilátást, és mondhatom, hogy a vízfesték foltjai jobban visszaadják a táj hangulatát, mint az éles fényképek. A többi akvarellrel kapcsolatban is így érzek, szívemnek kedves például a „vízparti látkép“ is, aminek egész más a hangulata, mint az előző képnek. Minden szempontból más a kiszáradt, de még álló Rákóczi-fát megmutató fekete-fehér rajz, ami engem havas szilveszteréjszakákra emlékeztet. Ám nehogy azt higgyük, hogy Sorger Erzsébet csak balatoni képeket fest és csak vízfestéssel dolgozik. Úgy látom, különösen kedveli a pipacsokat is – több képet hozott róluk erre a kiállításra. Mennyi pipacs nyílt évekket ezelőtt a magaspart alatt a naptól felforrósodott hegyoldalban! Jó volt újra látni őket és felidézni a gyerekkori emlékeket....“

Ezen sorok után Erzsébet úgy érezheti, hogy művészi „Ars Poetikája“ megvalósult:

“- Én képeim nézőinek azt az örömet és pozitív életszemléletet szeretném közvetíteni, amit én képim festésekor érzek!”

További információk és nagyszámú festmény látható a művésznő honlapján:

www.sorger-erzsi.de